

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

CIAO, BELLA!

Blijspel in drie bedrijven

door

ROGER DEFORCE

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1988

(n°1119)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1987 Toneelfonds J. Janssens / Roger Deforce

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

KORTE INHOUD

1. Va en ma Blanckaert brengen hun vakantie door op een camping in Italië. De zon is helaas niet van de partij; beiden halen enkele jeugdherinneringen op, o.a. hun eerste ontmoeting. Va drukt zijn vrees uit dat Joke, hun dochter, niet normaal is: zij heeft nl. geen belangstelling voor jongens en ze is al bijna 18! Joke is inderdaad een beetje dromerig, leest graag over dieren en luistert vaak naar klassieke muziek. Als Joke erbij komt, stelt ze voor een boottochtje te maken; Va strubbelt wat tegen.
2. De Vincenti's zoeken een plaatsje naast de familie Blanckaert., zeer tegen de zin van vader Blanckaert, die hen als indrinegrs beschouwt. De Vincenti's slagen er niet in hun tent behoorlijk op te zetten en va Blanckaert vertikt het hen te helpen. Bram, 'n Nederlander komt een handje toesteken.
3. Joke bemerkt dat de rubberboot lek is. Va heeft geen stopmiddel. Na heel wat taalmoeilijkheden begrijpt Mario hun probleem en helpt hen. Joke heeft geen aandacht voor Mario's pogingen haar aandacht te krijgen. (wat vader opnieuw ongerust maakt).
4. Hij zal haar eens xat levenswijheid bijbrengen en vertelt haar over de 'bijtjes en de vogeltjes'. Joke lacht er heimelijk mee, tot vader het doorheeft.
5. Mario en Jo leren elkaar wat beter kennen. Tot Jokes verbazing heeft hij net hetzelfde boek over dieren als zij bij zich ...
6. Tweede bedrijf : Va is niet zo opgetogen met Mario (ook 'n boekenmaniak!). Zijn siësta wordt gestoord door de muggen, terwijl ma de tafel dekt. Discussie: va lust geen canelloni! Ma haalt haar slag thuis...
7. Een half uurtje later. Terwijl beide vrouwen afwassen genieten de twee papa's van een glaasje Chianti. Het komt tot 'n moeilijk gesprek tussen beiden. Van een buurman visser hoort hij dat de broer van Vincenti in België gastarbeider is. Zijn vooroordeel tegen de Vincenti's (en Mario) wordt groter.
8. Mimespel. Joke zit met walkman op hoofd. Ze bemerkt niet dat Mario achter haar rug speels (zonder woorden, want ze hoort hem niet) zijn liefde verklaart. Als zij hem uiteindelijk toch bemerkt, én hoort, zoent ze hem, niet zozeer uit liefde, maar om te bewijzen dat ze normaal is.
9. Va bemerkt Jokes dromerige toestand en waarschuwt haar: hij wil niet dat zij met Mario een vaste relatie opbouwt. Tegenover ma kan Jo haar gevoelens niet helemaal verbergen.
10. Va zoekt een tang; Mama Vincenti denkt dat hij het over een tango heeft en nodigt hem uit ten dans. Met de tang die hij tenslotte van papa Vincenti krijgt, knipt hij een koperdraad en brengt die als scheiding tussen de twee standplaatsen aan! Jo haalt de draad weg...
11. Derde bedrijf: 's Avonds laat. het licht valt uit en va kwetst zich aan een teen: groot paniek! Als ze net zijn gaan slapen, komen de Vincenti's thuis. Hun lawaai maakt va kwaad.
12. De volgende ochtend staat va vroeg op om de vincenti's te pesten...Het lukt niet, want de Vincenti's zijn klaarwakker. Mario wil het goedmaken voor het nachtlawaai en biedt hen een stuk parma ham aan, wat niet erg naar de zin van va is. Ma en Joke, kwaad om Va's kleingeestigheid, besluiten alleen te gaan winkelen.

13. 's Namiddags zit Va alleen naar de voetbalmatch op T.V. te kijken. In korte tijd wordt zijn standplaats door sportieve kampeerders oevrspoeld, zodat hijzelf het T.V. toestel niet meer kan zien. Hij vindt uiteindelijk een schuilplaats bij Vincenti. Ze sluiten vrede bij een fles Chianti.
14. Een uurtje later. Ma en Jo komen thuis. Jokes fototoestel werd gestolen.; als Mario haar wil troosten vangt hij bot! Va verdedigt nu de vincenti's! Joke is er vooral het hart van in dat er nu geen foto's zullen kunnen gemaakt worden van de 'fiesta de la mama', dat 's anderendaags doorgaat. Als Mario tenslotte zijn eigen fototoestel aanbiedt, plus een filmrol, is de vrede tussen de twee families gesloten...De vakantie kan nu écht beginnen, want ook de zon komt door de wolken piepen!

P E R S O N A G E S .

VADER BLANCKAERT	Karel
Ma BLANCKAERT	Nicole
JOKE	dochter van ongeveer 17/18 jaar

PAPA VINCENTI	Guiseppe
MAMA VINCENTI	
MARIO	zoon van ongeveer 16/17 jaar

BRAM	de Nederlander
BUURMAN	de visser

ENKELE FIGURANTEN

(3 dames - 5 heren + figuranten)

D E C O R.

Een camping ergens in Italië.

- aan de ene kant is een caravan op het zijpaneel geschilderd.

De deur van de caravan moet wel echt functioneren.

Voor de caravan: een zonneluifel indien mogelijk, anders
'n zonnescherm.

Verder de nodige attributen: tafeltje, stoeltjes, enz...

- de andere zijkant is nog vrij; daar komt de tent van de
Vincenti's.

- de achterwand suggereert bomen en struiken, of'n heg...

E E R S T E B E D R I J F.

SCENE 1.

('s Ochtends even na het ontbijt...)

(Ma is bezig de tafel te ruimen. Va ligt languit in 'n ligstoel 'n boek te lezen. Hun kleding suggereert dat het vrij fris is...)

MA: (Kijkt bezorgd naar grauwe lucht) Ik vrees dat het ook vandaag niks wordt.

VA: (Leest door) Trek het je niet aan, vrouw. Vroeg of laat komt ze wel uit haar schelp.

MA: Ze moet niet uit haar schélp..., ze moet vanachter die wolken komen.

VA: Je hebt gelijk. Ze loopt te veel met haar hoofd in de wolken. Het is allemaal de schuld van die boeken.

MA: Wat heeft de zon nu met die boeken te maken?

VA: De zon? Ik dacht dat je het over Joke had.

MA: (sussend) Joke komt er wel doorheen... (zucht, kijkt naar de wolken) maar dat kunnen we van de zon niet zeggen. (pauze) We zijn hier nu al drie dagen en we hebben haar gezicht nog niet gezien.

VA: Over wie heb je het nu: Joke of de zon?

MA: (zucht) En ik die dacht dat Italië zo'n prachtig land was...

VA: Dat is het ook!

MA: Waar de zon altijd schijnt!

VA: Dat doet ze ook. Alleen toevallig niet hiér. Maar zo is het ook lekker. Nu hoeven we het zonnescerm niet voortdurend te verplaatsen om in de schaduw te kunnen zitten.

MA: Maar ik wil in de schaduw niet zitten! Ik wil zonnen!

VA: Je kan niet alles hebben! Rust... de natuur... schaduw...

MA: (beetje boos) ... én regen!

VA: Kom, kom. Zo erg is het nu ook weer niet. Twee dagen regen is geen eeuwigheid.

MA: Wél als je hier pas drie dagen bent. Ik had het me heel anders voorgesteld.

VA: (beetje grinnikend) Een eerste kennismaking is vaak 'n verrassing. Dat weet je toch?

MA: (mijmerend, dan spottend) Inderdaad... zó iets vergeet je niet!

VA: Ach... het was carnaval.

MA: (spottend) Daarom hoefde je me nog niet in de stadsvijver te gooien!

VA: Ik heb je er toch lekker uitgevist!

MA: Jij? Je stond er bij te dansen als 'n indiaan rond de totempaal!

VA: Dat was om de goden te bezwaren je te redden.

MA: Op zo'n moment moet je de goden niet bezweren, maar zélf de handen uit de mouwen steken.

VA: Ik ben 'n gelovig mens, vrouwtje. En op dát ogenblik stelde ik al mijn betrouwen op de hemel.

MA: Ik kon niet zwemmen! Hadden de omstaanders mij niet uit het water gehaald, dan wàs ik misschien al in de hemel.

VA: Misschien! Daar heb je gelijk in: misschien! De weg naar de hemel is geen directe autosnelweg.

MA: Voor mij wel... En het tolgeld heb ik hiér al betaald!

VA: Ach... die omleidingswegen van Bison Futé hebben ook hun aantrekkingskracht; je kan er genieten van de mooie natuur...

MA: (snel invallend) En van de smalle kronkelwegen waar je met de caravan bijna niet doorheen kan!

VA: (ongestoord) Je kan lekkere Franse croissants kopen in zo'n typisch dorpsbakkerijtje!

MA: Als je 'n parking vindt voor zo'n lang gevaarte!

VA: (glimlachend) En als je er uiteindelijk genoeg van hebt en opnieuw de autosnelweg oprijdt, waardéér je opnieuw die heerlijke eentonigheid van de autostrada.

MA: Je hebt gelijk.

VA: Niet helemaal... maar toch bijna.

MA: (glimlachend) Nobody is perfect.

VA: Hoeft ook niet... (wat ernstiger, kijkt naar caravan)
Normaal is voldoende.

MA: (beetje gestoord) Je zal toch niet beweren dat je dochter niet normaal is? Omdat zij nog geen verkering heeft?

VA: Zij is bijna achttien!

MA: En dan? Jij was twintig toen je mij in het water wierp!

VA: (monkelend) Dat is niet hetzelfde als 'n oogje op iemand werpen!... en ik had twee goede ogen!

MA: (kijkt hem onderzoekend aan, maar speels) Had je al eens iemand in het water gegooid voor mij?

VA: Ik hoop van niet, want ik kan mij niks herinneren. (pauze, ernstiger) Joke heeft geen belangstelling voor jongens. (verontrust) Je denkt toch niet dat ze... enfin, je weet wel!

MA: Lesbisch?

VA: (kijkt paniekerig om zich heen) Ssst! Spreek dat woord niet uit. Ze zou het kunnen horen.

MA: Stel je niet zo aan. Je dochter is zo normaal als jij! (bekijkt hem spottend) Ik bedoel: Joke is normaal, gewoon normaal!

VA: Denk je?... (op samenzweerderstoon) Had jij al belangstelling voor jongens vooraleer ik... jou in de vijver gooide?

MA: Natuurlijk!

VA: (ontnuchterd) Oh!? En?

MA: En wat?

VA: Heb jij nooit... 'n afspraak gemaakt met iemand?

MA: Oh jawel! Ik herinner me heel goed dat Frans, je kent Frans toch, de bakkerszoon, me ten dans vroeg tijdens het jaarlijks volksbal.

VA: Ik heb hem altijd 'n uitgeslapen kereltje gevonden.

MA: (dromerig) Het was 'n héérlijke avond... Na de eerste dans zijn we er stiekem vandoor gegaan! Zijn ouders waren op het bal; we hadden dus de hele winkel voor ons alleen. (zalig zuchtend) Nooit heb ik zo lekker... (likt)

zo lekker gegeten: chocoladeschuim, appelflapjes, aardbeientaartjes... en overal zo'n dikke troep slagroom erbovenop! Heerlijk was dat!

VA: En... was dat alles?

MA: Moet ik echt alles opbiechten?

VA: En of!

MA: We hebben ook 'n halve fles wijn gekraakt. En we zouden nét beginnen met de likeur als z'n ouders thuiskwamen! Nu, die waren helemààl niet blij met wat ze zagen... Weet je? Het scheelde niks of ik mocht mijn eerste communie niet doen van de pastoor.

VA: (opgelucht) Je éérste communie! (Ma knikt spottend) En daarna?

MA: Daarna had ik 'n indigestie.

VA: Heb jij nooit meer 'n afspraak gemaakt?

MA: Ik was normaal, weet je!... Tot jij mij die koude douche hebt gegeven. Dat was het einde.

VA: Ja, hé?

MA: Van mijn zorgeloze kindertijd!

VA: (rekt zich behaaglijk) Vergeet je zorgen, schat. Dit is Italië.

MA: (kijkt naar lucht) Als jij het zegt... (kijkt hoofdschuddend naar Va die opnieuw in boek verdiept is) Waarom zijn we eigenlijk naar Italië gekomen?

VA: Omdat jij het wou! Voor mijn part was Luxemburg ver genoeg.

MA: En ganse dagen in de regen zitten zeker!

VA: Volgens de radio is het 24 graden in Echternach.

MA: En jij gelooft dat! De laatste maal dat wij in Echternach waren liepen we er allemaal met 'n dikke pull bij.

VA: Dat was in de winter.

MA: (na pauze) Je bent toch niet van plan om hier de hele voormiddag te zitten luiieren?

VA: Het is vakantie, beste... (rekt zich behaaglijk) en ik heb nu zin om eens lekker niks te doen.

MA: De hele voormiddag? Wat is dààr plezant aan?

VA: Ah... Een mens z'n zin is 'n mens z'n leven. Vergeet dat niet.

MA: (spottend) Jij hebt als kind zeker altijd je zin gekregen?

VA: (spottend) Bijna altijd! Weet je dat de burens op 'n bepaald ogenblik mijn ouders bijna aanklaagden wegens kindermishandeling?... Ik heb altijd goede longen gehad, weet je?

MA: Dit hoef je MIJ niet te vertellen. (kijkt om) Joke is daar.

VA: Ik vraag me af welk beestje ze nu gevonden heeft. (tot Joke, die opkomt met 'n plasticemmertje dat ze voorzichtig voor zich houdt) Waar kom je vandaan?

JOKE: Van het strand.

VA: In zo'n weer?

JOKE: Ik heb toch mijn T-shirt aan? (houdt het emmertje onder vaders neus) Zie je dat? Precies allemaal dikkopjes. Je kon ze bijna met de hand opscheppen.

VA: Wat moet je daar nu mee? Die zijn toch veel te klein om te roosteren!

JOKE: (kwaad) Roosteren? Als jullie 'n diertje zien, dan wil je het onmiddellijk roosteren en opeten!

VA: Behalve die slang die je gisteren meebracht.

JO: Een slang? Zo'n klein, lief addertje.

MA: Je hebt het toch weggebracht zoals ik je gevraagd heb, nietwaar?

JO: Ja, ja...

VA: (kijkt haar hoofdschuddend aan) Neen, neen...

JO: Het zit veilig weg!

VA: In MIJN toiletzak! Ik schrok me bijna 'n aap vanmorgen.

× MA: (spottend) Waarom "bijna"?

JO: Je hebt het toch niet gedood?

VA: Ik kreeg er de kans niet toe. Tegen dat ik mijn scheermes in handen had, was ie foetsie. Ik geloof dat hij tussen de potten en pannen verdwenen is.

MA: (paniekerig) Wàt zeg je? (tot Jo) Vanmiddag mag jij ons

potje koken. Zo lang dat beest hier vrij rondloopt, steek ik geen vinger meer uit in de keuken.

VA: (tot Jo) Dit is je kans om te tonen dat je, zoals alle meisjes, koken kan.

× JO: (traag) Van àlle meisjes die Ik ken, is er geen één die koken kan.

VA: (insinuerend) Beetje begrijpelijk, nietwaar. Het grootste deel van hun tijd brengen ze door in disco-bars... bij de jongens.

JO: Wat bedoel je daarmee, vader? Heb je liever dat ik mijn tijd verpruts in die rokerige danszalen dan hier bij jullie?

VA: Ach zo! Je verprutst je tijd bij ons?

MA: Luister maar niet, Joke.

VA: Goed zo! Sla je vaders raad maar in de wind.

JO: (slaat haar armen rond va's hals) Je bent 'n zeurpiet, maar 'n heel lieve zeurpiet. (vleierig) Wat doen wij straks?

VA: Wat jullie doen weet ik niet, maar ik heb mijn keuze al gemaakt! (wijst op zetel en boek) Plus 'n lekker glaasje Chianti! (zet het klaar)

JO: En wat moeten WIJ dan doen?

VA: Ga 'n beetje zonnen! (spottend) Mijn regenjas ligt in de auto!

JO: (opnieuw armen rond vaders hals) Pa! Toe... Laten we 'n boottochtje maken... alle drie. (vader schudt hoofd) En achteraf trakteer ik met 'n ijsje bij Giovanni!

VA: (gaat wat rechtop zitten; heeft belangstelling gekregen) Een coppa! (Jo knikt, vader enthousiast, mimeert met handen "grote" coppa) Een "coppa Regina"? (Jo kijkt naar ma, die glimlachend knikt) Maar JIJ betaalt!

JO: Als je mij 'n voorschot op mijn weekgeld geeft.

VA: (hoofdschuddend) Typisch voor de jeugd: betalen met andermans geld!

JO: Wat doen de volwassenen dan? Jullie halen ook je geld bij de bank als jullie een grote som nodig hebben? Dit is nét hetzelfde!

- VA: Ik geef het op. (tot ma) Zie je wel: ze redeneert zelfs als 'n jongen!
- JO: Ooh, mannen! Jullie denken dat jullie alle wijsheid in pacht hebben.
- VA: Dat klopt!
- JO: (eerst kwaad, dan gaat lichtje op) Je hebt nog gelijk ook!
- VA: (verrast) Je geeft het dus toe?
- JO: Ja! Jullie hebben alle wijsheid... IN PACT! dat betekent dus dat ook je wijsheid je eigen bezit niet is! Je hebt het slechts in pacht gekregen! En van wie, denk je? (gaat bij ma staan} beide vrouwen staan hem grinnikend te bekijken)
- VA: OK! Ik geef het op! We maken dat boottochtje... En die Coppa Regina betaal ik zelf!
- (Ma en Joke geven elkaar glimlachend de hand. Va staat op en wil scène, verlaten; kijkt dan nieuwsgierig naar de andere kant van de scène, waar lawaai hoorbaar is)
- X

SCENE 2.

(op scène verschijnen de Vincenti's: Papa, mama en Mario; ze kijken kritisch om zich heen en inspecteren de vrije plaats op de andere helft van scène. Uit hun gebaren en gemompel blijkt dat ze belangstelling hebben voor het plekje.)

- VA: (bekijkt de nieuw aangekomenen als indringers) Wat komen die HIER doen?
- MA: Een plaatsje zoeken om hun tent op te slaan, of wat dacht je?
- VA: Maar waarom "hier"?
- MA: Omdat dit 'n camping is!
- VA: Er is nog zoveel plaats aan de andere kant!
- JO: Waarom hebben wij onze caravan daar niet geplaatst?
- VA: Veel te dicht bij de toiletten! 't Stinkt er... en het is er veel te druk.

MA: Misschien denken zij er net zo over.

X VA: Wat zou het? Dat volk is dit gewoon.

JO: Hoe durf je zoiets zeggen, va! Dit is 'n gemene uitdrukking.

MA: Jo heeft gelijk.

VA: Natuurlijk! Maar als wij straks door die vreemden van onze plaats verdrongen worden, gaan jullie wel 'n ander liedje zingen!

JO: Die vreemden? Je mag niet vergeten dat wij hier de vreemden zijn!

X VA: Wàt zeg je? Die paar vierkante meter zijn MIJN eigendom... zolang ik mijn standgeld betaal, tenminste. Wie die grenslijn overschrijdt zonder mijn toestemming, is 'n indringer en zou er wel eens 'n zure nasmaak kunnen van overhouden.

MA: Je bent 'n echte zuurpruim, Karel.

VA: Ik ben 'n man van principes, en daarom blijf ik op mijn stuk staan.

MA: Als jij nog veel van die Chianti drinkt, donder je straks met al je principes van je stuk!
(Ondertussen zijn de Vincenti's begonnen hun kampeermateriaal op grond te leggen)

VA: (neemt mini-fiets) Ik wil dit niet aanzien.

MA: Stel je niet zo aan! Als je weg bent, zitten ze met hun tent misschien tot aan onze voordeur.

PA: Potverdorie, dààr heb ik niet aan gedacht.
(Hij rijdt tot aan grens van zijn "eigendom", en legt de fiets neer om zijn perceel af te bakenen; dan komt hij schijbaar achteloos terug en gaat opnieuw zitten)

JO: En ons boottochtje?

VA: Dat kan wel even wachten. Water in zee zal er altijd zijn, maar voldoende ruimte voor 'n eerlijk betalende kampeerder wordt steeds kostbaarder. (zet zijn stoel vrij dicht bij de grens van zijn terrein en gaat er ostentatief bij zitten, met rug naar Vincenti's die ongestoord doorgaan met alles uit te pakken) ... en kostbare dingen moet je verdedigen!

JO: Ik dacht dat de échte mannen de vijand met open vizier bekampten? Jij durft hen niet aankijken!

MA: Kom, Karel! Doe niet flauw.

VA: Als ik zo zit (draait stoel zodat hij met gezicht naar Vincenti's zit), dan denken die lui dat ik plezier vind in hun geknoei. (kijkt spottend naar Vincenti's die geen wegwijs raken uit de vele tentstokken en er wat hulpeloos staan naar te kijken) (Va begint te grinniken) Het wordt verdorie nog plezant! Wedden dat het de eerste keer is dat die lui 'n tent opzetten? (Papa Vincenti kijkt hem wat schuchter aan en glimlacht dan, terwijl hij armen hopeloos openslaat) Nicht facile, hé?" (Vincenti haalt schouwers op) (tot Ma en Jo) Hij begrijpt me niet.

VINCENTI: E la prima volta!

X VA: Euh... tweehonderd twintig! (mimeert getal met vingers)

X MARIO: (tot Pa Vincenti) Ché dice?

X PA V.: Non lo so.

JO: Wat bedoel jij met die 220?

VA: Tweehonderdtwintig volt! Hij vroeg me toch iets over "volt"?

JO: 'Prima volta' wil zeggen 'de eerste keer'. Wist je dat niet?

VA: (grijnzend) Goeie grap, nietwaar? Ik had jullie bijna liggen, niet? (tot Pa V.) Prima volta, hé? (steekt wijsvinger in de lucht) Jaja, de eerste keer is nooit gemakkelijk... nietwaar vrouwtje?

MA: Kàrel!

VA: Herinner je je niet meer hoe heel het buizenstel in elkaar stortte, toen ik het zeil wou aanspannen? (lacht uitbundig, tot Jo) Gelachen dat ik toen heb!

MA: Ik niet! IK lag onder die tentstokken!

VA: (tot Vincenti) Hihi! Prima Volta... krak boem! (maakt beweging van instorting)

MARIO: (trekt zijn pa achteruit en fluitert hem iets in het oor)